

for Voldgiftstraktaterne, besluttede man gennem den nordamerikanske Regering at sende den til de europæiske Magter og opfordre dem til at slutte lignende Traktater, som allerede foreløbig bleve afsluttede mellem 10 af de forestillende amerikanske Stater. Det er dette Tilbud, som gennem den saakaldte Blaines Note af 23de Oktober 1890 ogsaa kom til Danmark, og som blev behandlet i det Udvalg, der blev nedsat af Folketinget den 19de November 1890. Dette Udvalg blev desværre ikke færdigt med sine Arbejder. Det afgav ganske vist en Betænkning; men Samlingen sluttede den 1ste April 1891, inden Sagen var kommen til Forhandling i Tinget.

Da vi der have deltaget i de interparlamentariske Konferencer, have faaet Paalæg om at bringe Sagen frem i de Kamre, hvoraf vi vare Medlemmer, er det ganske naturligt, at vi her i det danske Folketing optage Traaden, hvor vi sidst slap, for saa vidt det er muligt at optage den. Hvad Flertallet angaar, de 9 af 11 Medlemmer, mene vi, at vi kunne foreslaa aldeles det samme, som den Gang Udvalgets Flertal var enig om. Mindretallet, hvoraf vi desværre kun have det ærede Medlem fra Helsingør (C. Thomsen) tilbage, har ogsaa ment at kunne foreslaa aldeles det samme, som da var Mindretallets Forslag, ordlydende dermed, med Undtagelse af, at „dette Aar“ skal rettes til „1892“. Det ærede Medlem vil senere faa Ordet for at begrunde sit Vindringsforslag. Jeg tror, det ærede Medlem har taget fejl. Jeg tror ikke, at hans Forslag længer er tidssvarende; men jeg skal opsøgte mine Bemærkninger derom, til han har haft Ordet.

Jeg beder den højtærede Udenrigsminister at lægge nøje Mærke til, at vi i vort Forslag ikke bruge det Udtryk: opfordre Regeringen til at modtage det i Noten af 23de Oktober 1890 fra Nord-Amerikas forenede Stater modtagne Tilbud; men at vi sige: „at imødekomme“; og deri ligger en Indrømmelse, nemlig den, at det næppe vil være muligt for nogen europæisk Stat uden videre at sætte sit Navn under Formularen til Voldgiftstraktaten, og det baade af formelle og reelle Grunde. Denne Formular er særlig kun bestemt for de amerikanske Stater; og det synes at være overført, da den oversendtes til Europa, at den ikke kan underskrives af europæiske Stater uden Vindringer. For det første staar der jo „Republikker“; men de fleste europæiske Stater ere jo Monarkier. Der er dernæst Tale om det venstabelige og hjertelige Samvær paa den nys afholdte Konference; men det er

kun de amerikanske Stater, som have været repræsenterede der. Maa jeg, idet jeg kaster et Blik paa Artikel I, gøre opmærksom paa en Fejltagelse, som jeg har gjort mig skyldig i ved Oversættelsen: „Afgørelsen af alle Meningsforskelle“; „alle“ skal udgaa paa dette Sted. Men der staar i Artikel I, at ved denne Konvention er Voldgift anerkendt som Grundlag for amerikansk Følgeret. Det er klart, at det ikke gælder Traktater mellem Europa og andre enten europæiske eller amerikanske Stater. Der staar endvidere i Artikel 7, at Valget af Voldgiftsdommere ikke skal være indskrænket til amerikanske Stater; ogsaa der er det klart, at det maa ændres lige over for Europa; endelig er der sat en Frist, som ogsaa kun gælder for de amerikanske Stater, Stadsfæstelserne skulle udveksles i Washington senest den 1ste Maj 1891. Saa vidt jeg ved, er denne Frist bleven forlænget. Det er mig bekendt, hvad der ogsaa staar i Blaines Note, at 10 Stater af 18 straks have tiltraadt Voldgiftstraktaten; men jeg har ikke senere kunnet faa at vide, hvilke der senere have tiltraadt den — det kan godt være, at alle have tiltraadt den —, uden for saa vidt jeg kan stole paa den nyeste Rilde, jeg har fundet, et kronet Priskrift af en fransk Forsfatter, Dr. jur. M. Revon; han har bundet Prisen, som var udsat af det franske Institut „Académie des sciences morales et politiques“ (et meget andet Selsskab) for det bedste Skrift om Voldgift. I dette Værk findes Side 288 den Oplysning, at medens de første 10 Stater undertegnede Traktaten den 28de April 1890, altsaa næsten umiddelbart efter Konferencen i Washington, have 7 Stater nylig givet deres Tilllutning, saaledes som det er blevet erklæret af Chefen for de amerikanske Staters officielle Bureau, William Curtis; der er nemlig blevet oprettet et vedvarende Bureau i Anledning af den Konference, som fandt Sted i Washington i 1889—90. Det er min Rilde, som jeg nævner; jeg har ikke nogen anden. Maaste maa jeg med det samme gøre opmærksom paa, at med Hensyn til de europæiske Stater ved jeg kun om een eneste Stat, at den fremdeles fortsætter Forhandlingen med Nordamerika, og det er Svejts. Det er blevet mig meddelt — og jeg er beret iget til at sige det —, at den 9de Oktober afrejste den svejtske Minister i Washington, Hr. de Glaparde, med ny Instruktioner, navnlig med Hensyn til at slutte en vedvarende Voldgiftstraktat mellem Svejts og Amerika.

Jeg vender nu tilbage til denne Formular for Voldgiftstraktater. Jeg har berørt de formelle Banfeligheder, hvorfor de